

ѹтрѣнно-то пѣніе, наедно съ Максима, ко-
 го-то притѣкмавахъ да рѣкоположатъ Ар-
 хіепископъ (по това вѣѣма Св. Григорій
 лѣжалъ колени). Това като съ разчю въ
 народа, дотѣкохъ поскоро свѣщенници и прѣ-
 дни хора съ много народъ, несамо отъ вѣр-
 ны-тѣ, нъ и еретици, слисани всичкы-тѣ
 за тайнѣ-тѣ злобѣ и безрѣдно посвѣще-
 ніе; разпалени отъ гнѣвъ, тѣи владохъ при
 Египетскы-тѣ Епископы и неоставихъ гы
 да извършатъ таково неправѣдно дѣло. Под-
 кѣпени-тѣ Епископы засрамени, изладохъ
 отъ черквѣ-тѣ и отидохъ въ дома на едно-
 го свирача, дѣто извършихъ неправилно-то
 рѣкоположеніе, и Максима проповѣдахъ Ца-
 реградскый Патріархъ. — Нѣкой си, дѣховни
 и мѣрاني, отлажчени за сѣгрѣшеніе-то си
 отъ черквѣ-тѣ, дрѣгы прѣльстени съ даро-
 ве, подкрѣпавохъ Максима, като дѣржахъ
 неговѣ странѣ; а многина честни гражда-
 дани ѣдосани, хѣлахъ го като натѣрникъ и
 дѣмахъ мѣ сѣкакъ, мѣмрахъ и на С-го
 Григорія Богослова, кой-то прѣдъ такъвъ чо-
 вѣкъ за дрѣгарѣ да живѣе съ него наедно;
 нъ свѣтый имѣ отговараше тѣй: Не дѣйте